

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În București

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. I. pescani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. n. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Bravii grănitari români.

În luptele noastre politice naționale din decursul alor mai bine de douăzeci și cinci de ani, toți Români ne-am obișnuit a vedea departe de aceste lupte pe frații noștri năședeni. Ni-se da însă a înțelege, că din considerațiuni de viață pentru ținutul Năsăudului, frunțașii năședeni trebuie să fie cu multă rezervă — veți Doamne — în speranța că politica de umilire o să dobândească cine știe ce favoruri dela guvernele ungurești.

Amară desamăgire!

Din cele întemplate în decursul anilor precedenți am ajuns la convingerea, că Năsăudenii au lucrat foarte rău, au mers pe căi foarte greșite, atunci când s'au despărțit de corpul nostru național.

Au pierdut — pierdut totul, așa încât astăzi din dreapta lor moșie nu mai au decât lamentări și suspine.

Mai elocuent decât pana noastră vorbește circularul vicarial pe care l'am publicat în numărul de ieri al ziarului nostru.

Vicarul din Năsăud, dl Dr. Ioan Pop, atunci când a adresat comitativilor confesionale române din ținutul Năsăudului circularul cesionat, a prevădit fără îndoială greutatea luptei ce are a întâmpina față cu realizarea ideilor de care e condus întru redobândirea drepturilor ce compet poporațiunii române din acel ținut.

Avem însă convingerea, că preoții mea se va grupa cu trup și suflet pe lângă ideile atât de clar exprimate din partea vicarului Dr. Ioan Pop, și barem acum în oara a unsprezecea vor face toți preoții o falangă puternică, protestând sus și tare contra aceluia, care fără milă au atacat sfințele și nealienabilele lor drepturi.

Așteptăm, ba pretindem, ca aderenții sinceri ai partidului național din acele părți dând tot sprigul posibil venerabilului vicar, cu puteri unite se scoată naia aceluia ținut din înfundătura unde au condus-o oamenii de rea credință. Să se grupeze în giurul vicarului ca în giurul unui om vrednic, om de inimă și, după-cum vedem, rezoluți întru salvarea tuturor drepturilor stră-

moșesci, pierdute sub conducerea cavalerului Ciocan.

Așteptăm ca distincții aderenți ai partidului național, preoții Monda, Macaveiu, Domide, Candale ca și toată cealaltă preoție de ambele confesiuni să nu hesiteze a se prezenta în Năsăud pe ziua de 27 Decembrie cu tot ceea ce au mai de valoare în comunitățile lor, și fără de nici un scrupul să ridice un rezoluți *veto* față cu toate cele efectuate ca și față cu cele intenționate din partea guvernului ungureș.

Frații năședeni vor înțelege mai bine decât noi greutatea situațiunii. Vor înțelege din însuși circularul vicarial, că existența școalelor lor trebuie apărută. Cine a mai vădit școale susținute cu banii proprii, dar fără caracter național și fără caracter confesional! Noi Români nu vom a avea decât școale cărora se nu le lipsească caracterul național și confesional.

La Năsăud vedem școale fundamentale, sigile cu inscripțiuni maghiare, poimâne vom vedea programe maghiare, și numai un pas mai este ca să vedem cum guvernul va denumi singur profesori la gimnasiu, învățători la școalele fundamentale și angloiați la administrațiunile fondurilor.

Ei bine, așa credem că anumiți oameni din Năsăud știu mai mult decât putem noi descoperi. Din parte-ne este o cestiune de tact, ca să ne impunem cu ocaziunea aceasta cea mai completă rezervă. Vom aștepta rezultatul adunării dela 27 l. c. și numai după aceea ne vom pronunța *sine ira et studio* asupra tuturor acelor împrejurări grele ce mai au să îndure Năsăudenii.

Până atunci ne aflăm îndemnați a încurajarea pe toți cei cu inimă adevărat românească din ținutul Năsăudului, ca să treacă peste patimile de și și uniți în cugete și simțăminte să apere cauza fondurilor grănitărești, ca și supremaele cauze: confesionalitatea și naționalitatea gimnasiului din Năsăud și a școalelor susținute din fondurile năședene.

Dela lupta rezoluți și fățișe afirmă astăzi ca Năsăudenii să se scie afirma nu numai ca Români, ci și ca aderenți sinceri și neșovăitori ai partidului național.

Dorind Năsăudenilor succes în lupta ce inițiază precum și gruparea în giu-

rul steagului ce desfășură vicarul Năsăudului, le ținem din inimă: Înainte, căci nici în oara a unsprezecea nu e prea târziu a vă afirma ceea-ce sînteți și puteți fi!!

Crisa în Franția.

Crisa în Franția continuă.

Cât sînt spiritele de iritate, se poate vedea mai ales din următoarele:

Societatea canalului de Suez a provocat o adunare generală, în care în locul bătrânului și meritatului Ferdinand Lesseps a ales pe senatorul Guichard, va să zică au delăturat chiar pe constructorul numitului canal. Ear' deputatul Roche întălnind în coridorul camerei pe primul-ministru Ribot și pe ministrul de justiție Bourgeois li-a strigat în față: „Sînteți amândoi nisce miserabili“.

Incidental a făcut o penibilă impresie. Se așteaptă ear' o serie de dueluri.

Tot ca probă despre iritarea spiritelor se pot aduce și duelurile între Clemenceau și Deroulé și Clemenceau-Millevoje, dintre care cel dintăiu a și avut deja loc și s'a terminat cu rănirea lui Clemenceau.

Despre cele petrecute în ședința dela 21 c. a camerei se scriu de altfel următoarele:

La începutul ședinței numai decât Jules Roche, cel care a fost și el supus cercetării judelei de instrucție, a declarat că n'a venit la ședința precedentă din pricină că lucra la proiectul de convenție comercială ce este a se încheia cu Elveția, lucrare la care îl rugase ministrul Siegfried. Declară că nici nu bănușese măcar de ce este denunțat și cu ce dușmani are să lupte. Conșința îi este almintrelea împăcată. A servit totdeauna cu toate puterile sale republica. Cât despre acțiunile societății Panama, se scie că el a fost contra la votare.

Se scrie în același timp, că între hărțile baronului Reinach, cu ocazia percheisițiunii dela 21 c., ear' s'au găsit 15 ocuri, prin care se compromit din nou 15 membri ai parlamentului. Guvernul a hotărît ca membrii parlamentului căror li-s'a ridicat dreptul de imunitate, deocăndată să n' u fie arestați. Ascultarea acestor implicații s'a făcut ieri. Ațacarea e în mână judelei de instrucție Franqueville.

Scriea cea mai senșională a acestei zile e că se aștepta ca Floquet să fie interogată, mai mult: să fie atacat în chip vehement, deoace-țe ziarul „Cocarde“ afirmă, că și Floquet a primit un ooc, iscalit de Aigo'n, în valoare de 200.000 lei. Bani îns,

spune chiar „Cocarde“, au fost cheltuiți pentru scopuri politice.

Între ocurile găsite la bancherul Reinach sînt două, de câte un milion fiecare, iscalite de Cornelius Herz.

S'a mai făcut o percheisiție la bancherul Propper, unde între alte hărți s'a găsit și o scrisoare a fostului ministru Barbe.

În ședința dela 21 c. senatorul Thevenet a declarat că nici-odată nici un ban nu a luat dela societatea de Panama, după-cum nici ca editor al ziarului „Siècle“ n'a luat nici un ban. Va sta deci cu fruntea sus și sufletul liniștit în fața judelei de instrucție.

Comisia de Panama cu 12 voturi contra 7 a hotărît ca să citeze pe Jves Guyot și să-l întrebe dacă e adevărat că el a și se se arete presidentului camerei numele persoanelor compromise în scandalul Panama.

Se mai scrie că marchisul Morés a cumpărat, pe seama unui sindicat reacționar, cu prețul de 2 milioane, fotografiile actelor compromiștoare. Cu ajutorul acestora vrea să agite cestia înainte. Monarhiciștii fac de altfel mare capital politic din întreaga cestiune. Ei prepară opinia publică pentru candidatura ducelui de Aumale la presidenția republicii.

Despre senatorii și deputații dați în judecată se scrie: Emmanuel Arène, deputat corsican, este de 36 ani, a scris un roman de senșafie. Anton Proust e de 60 ani. A fost omul de încredere al lui Gambetta, în al cărui minister a avut portofoliul artelor frumoase, tot el a mai fost și director al ziarului „Republique Française“. Façonnerie face parte din partida dreaptă; e de 57 ani, pe timpul imperiului a fost vice-prefect, mai târziu redactor al ziarului bonapartist „Ordre“. Leon Renault, senator, este unul din cei mai vestiți advocați ai Franției. Pe vremea lui Thiers și Mac Mahon a fost cinci ani de zile prefect al poliției capitalei; e de 53 ani. Albert Grevy sub presidenția fratelui său mai mare a fost cinci ani guvernator al Algeriei. Senatorul Beral e de 54 ani. La 1870 a fost prefect și până la 1883 consilier de stat.

Pentru noi și pentru ei.

Sub titlul de mai sus primim dela universitarii români din Cluj următoarea declarațiune:

Cluj, 21 Decembrie n. 1892.

Mărturisim, sincer, că compătîmim din inimă pe colegii noștri maghiari.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Despre poeziile populare și culegerea lor.

Ceea-ce în studiul meu de limba română chiar dela început m'a interesat cel mai mult, era limba curat populară, așa cum se oglindește în producțiunile musei populare, atât în prosă cât și în versuri. De aceea mare îmi fu mulțumirea, când în vara anului 1879, petrecînd pentru a doua-ora în Blaj, am dobândit dela preareverendisimul domn canonic, atunci rectorul gimnasiului Ioan M. Moldovan, învoirea a dispune de materialul folcloric adunat de el. Domnul canonic adevărat în vremea când era profesor la gimnasiul din Blaj, fiind convins de însemnătatea poeziilor populare pentru studiul limbii și al caracterului poporului român, îndemna pe școlarii săi a stringe câte pot și a li-le preda spre publicare. Așa s'a format o colecțiune destul de însemnată, care ani de zile zăcea neîntrebuintă și neordonată în starea chaotică, în care s'a fost făcut. La rugarea mea ca dl Moldovan să binevoiască a mi încredința colecțiunea spre publicare, d-lui la început se cam codia îndoiindu-se, că s'ar pute să ese ceva de Doamne ajută dintr'însa. Veți bine, colecțiunea a și colindat dela unul la altul, și toți se uniau în părere, că cu greu se va pute alege ceva din ea; dacă nu mă înșel, făcuse drumul chiar la București. Cu toate acestea nu m'am dat învins fără de a fi fost luptat, ci m'am pus pe lucru; mă mângăiam cu speranța, că impresiunea cea neplăcută era produsă numai și numai prin starea chao-

tică în care se afla colecțiunea și că, odată ordonată cum se cade, va face o impresiune cu tot deosebită. Așa m'am pus de am decopiat colecțiunea întregă sau cel puțin poeziile, care din capul locului nu mi-se păreau nedemne a figura în colecțiune. Era de neapărată trebuință a copia fiecare poezie pe câte o foaie deosebită, așa că după-ce vor fi transcrise toate, să le pot aranja după conținutul lor. De mai multe-ori se întempla, că aceeași poezie se afla în mai multe caiete; atunci comparam copiile și găsiind nisce variante interesante, le-am însemnat cu scrupulositate. La urmă, după-ce am terminat cu decopierea, m'am pus a le pune în rînduială. Corînd însă m'am convins, că dacă într'adevăr vreau să fie ceva cum se cade, trebuie neapărat să mi asociez pe un Român neaoș și încă pe unul, care să aibă de o parte interes pentru asemenea lucrări și de altă parte și destulă pricepere și dibăcie pentru aceasta. Atunci am avut fericirea a numera între școlarii mei la universitate și pe dl Andreiu Băreanu, căruia după-ce îi cunoșusem calitățile eminente, îi propusei conlucrarea; propunerea mea fu primită, și așa din conlucrarea noastră a amîndurora e eșit volumul acesta, care sub titlul „Doine și strigături din Ardeal“ în anul 1885 a fost publicat cu speșele Academiei-Române. Colecțiunea aceasta a fost însoțită de un glosar complet româno-francez, făcut de mine. Volumul conține 648 doine și 361 strigături cu un mic adaus de 11 numere, care adaus din cauza amintită în prefața dlui Băreanu nu este trecut în glosar.

Nimenea nu cunoaște mai bine decât noi defectele acestei colecțiuni. Unul este, că neputînd constata totdeauna comuna sau cel

puțin ținutul în care s'a cules cutare cîntec, ne-am vădit siliți a renunța la lucrul acesta așa de important; ne-am mîngălit cu speranța, fiindcă cîntecul au fost culesse de către studenții din Blaj, că partea cea mai mare a lor provine din împrejurimea Blajului. Defectul al doilea al colecțiunii originale, care ne mîhnia și mai mult, era acela, că poeziile parțea cea mai mare erau scrise, dacă nu chiar cu ortografie etimologică, cel puțin nu curat fonetic, cum ar trebui să fie. Nu este loc aici, și nici nu mă simt destul de competent a mi spune opiniunea despre preferința ce ar trebui a da unui sau altui sistem de scriere, dară să fie treaba ori-și cum pentru limba literară, nu începe nici o îndoială, că numai scrierea curat fonetică se potrivește pentru colectarea produselor populare. Bucuria noastră când dam de un cuvînt care și în transcrierea sa arăta modul, cum culegătorul l'a auzit pronunțat în gura poporului. Ce păcat, că astfel de surprinderi ni-se întemplau destul de rar, și ce valoare ar avea colecțiunea noastră, dacă originalele noastre n'ar fi lăsat nimica de dorit în privința aceasta! Între defecte mai este de socotit și împrejurarea regretabilă, că în transcrierea noastră s'au străcurat o mulțime de greșeli de tipar și de neconșințe în modul de transcriere, ceea-ce în parte nu este vina editorilor, care, după-cum am expus-o în prefața mea la glosar, n'au avut nici o îngrijință în privința tipării texturilor. Mi-am luat voe ca în glosar să îndreptez o mare parte din asemenea greșeli. Așa pe pagina 311 v. 34 s'a străcurat în textul nostru cuvîntul amorul în loc de amaru, și m'am creșut dator a restitui în glosarul meu cuvîntul cel din urmă. Mare mi-a fost deci

surprinderea, când în nr. 267 al prețuiti „Tribuna“ pe pagina 1066 am aflat cuvîntul amor într'o poezie așa disă populară, de patru-ori, și îndată într'o alta pe lîngă amorul care l'a ofticat pe cîntărețul, încă cuvîntul amoresa. Nu știu, dacă tot aceeași impresie face întrebuintărea acestor cuvinte asupra celorlalți, care se interesează de poezia populară română, dară nu pot tăgădui, că pe mine mă impresionează cât se poate de rău. Mărturisesc sincer, că nu mi-e frică de blăstămuri, care nu se cadă asupra aceluia „cine e la amor nu crede“, nici nu mă las a fi ademenit prin compararea plină de gust, exprimată în acele două versuri:

„Amorul când se împreună, par'că beai vutcă de cez bună“. Sau doară să mă înșel? să fi intrat cuvîntul acesta străin în graiul poporului, în usul zilnic și să fi fost înlocuit cuvîntul dragoste, iubire și alte as?

Numărul acesta al „Tribunei“ și nr. 266 mi-au pricinuit și o altă surprindere și nedumerire, despre care îmi iau voe a spune câteva cuvinte. Sînt o mulțime de reviste literare și chiar și jurnale politice, care deschid coloanele lor culegătorilor poeziilor populare. Așa face și „Tribuna“, și bine face. Se înțelege că ar fi de preferat, dacă fiecare culegător ar pute publica colecțiunile sale într'o carte de un volum mai mic sau mai mare; din cartea aceea apoi revistele și jurnalele ar pute să scoată din vreme în vreme câteva probe, numind isvorul din care s'au luat. Folosul ar fi mare, fiindcă toți, care se îndelătinesc cu studiul poeziei populare române, și-ar pute procura colecțiunile acestea ca să le studieze din mai multe puncte de

Pentru-că ne închipuim, în ce dispozițiune sufletească se află omul, pe care mereu îl muștră conșința; pentru-că nu totdeauna sînt „fericiți cei săraci cu duhul“, mai ales, când atît în lucrurile cele mai elementare, cât și în cele mai ponderoase sînt din cale afară superficiali. Pentru-că numai de compătîmit sînt colegii noștri maghiari atunci, când în fața argumentelor, în fața adevărurilor sdrobitoare ale „Replicei“ noastre amîndu-le tot graiul, se ved siliți să alerge după noi, pe la cartierile noastre acum, în timp de iarnă, ca să ne stoarcă declarațiuni în privința redacțiunii „Replicei“.

Scriea aceasta v'am comunicat-o încă în 15 Dec. n. prin fir telegrafic; de astădată nu vom deci decât s'o completăm.

Încă pe la începutul anului curent școlastic „floarea“ națiunii maghiare dela universitatea de aici, împintenată de „neaoșul“ Maghiar Oberschall Pál, absolut în drepturi, a hotărît într'o ședință șgomotoasă, ca să caute și să strivească pe autorii din Cluj ai „Replicei“. Spre scopul acesta s'a luat deciziunea, ca colegii lor români să fie unul câte unul provocați a se declara: luat-au ori nu parte la redactarea „Replicei“; privesce-o ei ori nu de a lor și în genere, aprobă ei ori nu cele cuprinse într'însa, ca astfel să se poată face pașii de lipsă în contra „celor pécătoși“ și apoi — *quos ego!*

De atunci au trecut vre-o 3 luni de zile, și abia în 15 și în 16 Decembrie n. vădărăm, că cuvîntul lor trup s'a făcut. Se vede dar, că aici s'au cerut „groaznice preparative“.

Ce are însă a face? Destul că s'a făcut, și cauza le este „salvată“.

Bieții de ei! în strimtorarea lor nici nu mai știu ce fac; ei nu caută să cetească și să judece cele expuse în „Replică“; pentru ei asta puțin împoartă; lucrul de căpetenie pentru dînșii este să scie: cine anume sînt aceia care le-au scris și care au cutezat să le răspîndească în lume?!

Tinerimea maghiară dela toate facultățile universității de aici, s'a împărțit în comisuni de câte doi înși, care parte prin salele institutelor, parte tăbîrînd pe la cartierile noastre, prevăduți cu teancuri de hărți și cu o mulțime de întrebări tipărite, ne-au provocat cu „afabilitate“, ca să ne declarăm.

În înțelegem și scim ce voesc. Ceva a trebuit dar' să le răspundem.

În societățile voastre noi nu umblăm; în raport de subordinațiune cu voi nu stăm, și prin urmare, societatea voastră nu o ținem competentă, ca ea, în mod oficios, să ne ceară nici un fel de declarațiuni, fie acelea de ori-și-ce natură. Dacă însă un for compe-

vedere, pe când împrăsciate cum sînt prin reviste și jurnale, partea cea mai mare sînt ca pierdute pentru toți aceia care n'au la îndemână jurnalele acestea. Acesta e idealul, realitatea însă e cu totul altă! Știu foarte bine, căte greutăți întâmpină culegătorul, oricât de bogat și însemnat material să fi adunat, când e vorba a-l da la lumină.

Sînt sigur, că colecțiunea noastră ar fi rămas nepublicată, dacă n'am fi fost aflat în Academia-Română un editor binevoitor, care nu pretindea un folos material din publicarea poeziilor noastre din Transilvania.

De aceea, până nu se află un alt mod, până Academia însăși nu ja întreaga lucrare în mână, să publice o colecțiune măreață a produselor musei populare române provenitoare din toate părțile locuite de Români, până atunci, ție, trebuie să primim cu mulțumire toate contribuiriile, fie cât de mici și afe-se ori-și-unde în privința aceasta.

Nu mai că în cazul acesta una ar fi de dorit: ca culegătorii să ne aducă într'adevăr materialele noue și nu cele publicate în colecțiunile de mai înainte, mai cu seamă în colecțiuni care se ocupă cu o parte anume a țerilor, în care răsună graiul dulce românesc. Noi doi, domnul Băreanu și eu, am dat la lumină în 1885 colecțiunea noastră.

Cartea a eșit ca edițiunea Academiei-Române și ca atare a aflat intrare în mai multe biblioteci, în care toate n'ar fi fost primită, dacă s'ar fi tipărit cu speșele vreunui editor privat. Putem deci presupune, că ori-cine se ocupă cu culegerea poeziilor populare din Ardeal, cu înlesnire poate să și-o procure cel puțin pentru o vreme oarecare, și drept-aceea să se convingă, dacă o cutare poezie, ce a auzit el în gura poporului, nu

tent, sau chiar voi ca simpli colegi ați venit să ne întrebați, atunci, fiți siguri, că nici o iotă nu vă negăm din cele-ce am săvârșit, și în special, în ceea-ce privește participarea noastră la redactarea „Replicei” numai cu „da” v'am puté răspunde; pentru-că ceea-ce am făcut, am făcut din convingere, conseci de chemarea și de demnitatea noastră am făcut în interesul neamului nostru și mai presus de toate, în interesul adevărat al patriei noastre comune.

S'ar puté însă, ca atât publicul nostru românesc, cât și colegii nostri maghiari și societatea maghiară în genere să ne atribue o mare lipsă de curaj și de bărbăție; ușor s'ar puté presupune, că noi numai de frică am refuzat răspunsurile noastre la întrebările puse de colegii nostri maghiari. Ferească Dzeu! Departe de noi așa ceva!

Pentru noi cauza e cu mult mai mare, cu mult mai dreaptă și cu mult mai sfântă, decât ca, mai ales astăzi, să ne și putem gândi la vre-o șovăire.

Se vede însă, că colegilor nostri maghiari, în urma celor petrecute, le vine bine a recurge, — ca todeauna, la minciună.

Astfel în numerii dela 20 Decembrie n. ai foilor maghiare din Cluj, ei publică un mic raport despre rezultatul ce l-au avut prin interviul lor față cu noi în cestiunea redactării „Replicei”. Ei și între altele.

„... Din rezultat se vede, că studenții valahi din Cluj n'au participat la redactarea Replicei. Ce-i drept, unul sau alt a avut scire de mai înainte despre cuprinsul Replicei, dar' marea parte a studențimii valahe nu consimte cu conținutul acesteia... La întrebările puse, studenții valahi au răspuns sau indirect, sau cu „nu”.

Ei bine, colegi maghiari, această fantoroadă a voastră, ori-și-cât este de neadeverată, ea ne este foarte bine venită; pentru-că ea ne dă ocaziune ca să arătăm adevărata stare a lucrului.

Voi o puteți ști tot atât de bine, ca și noi, că punând întrebările voastre colegilor nostri români, care anul acesta îl petrec la universitate pentru prima dată, ei nu puteau să vă răspundă așa, precum puteam noi, care și anul trecut am fost aici și care prin urmare am luat parte la redactarea „Replicei”. Că însă și dinșii consimțesc cu „Replica” și o susțin în întreg cuprinsul ei, acesta e un lucru care de sine se înțelege; și prin urmare răspunsul „nu”, nici dela acestia nu l'ați putut primi.

Noi nu v'am răspuns categoric, fiindcă n'am vrut să vă răspundem; nu v'am răspuns fiindcă nu vă ținem competența ne cere răspunsul nostru în cestiunea aceasta și în chipul cum voi doriți; nu v'am răspuns mai ales fiindcă noi cu toții ne-am declarat odată în privința aceasta destul de lămurit prin glasul colegului nostru Iuliu Man.

Dacă cu toate acestea voi stăruși încă să ne declarăm din nou, atunci aflați dela noi încă odată, de aici din coloanele foilor noastre, că:

Noi toți câți am petrecut anul trecut la universitatea din Cluj*, am luat parte la re-

* Afară de nenorocitul Bodi Mihály, pe care prea bucuros vi-l dăruim vouă.

se găsească poate în colecțiunea noastră. Și acum eată-mă sosit la punctul principal, pentru-ce m'am pus de am scris, bine-rău, cum am știut acesti rinduri. În acesti doi numeri ai „Tribunei” sunt tipărite 45 poezii populare de pe Olt și dintre aceste 42 cu puține variante, despre care mai la vale, sunt identice cu tot atâtea cântece din colecțiunea noastră sus numită. Ca și stim. ceteri să afle acesti 45 numeri, observ că cu versul cel din urmă din pag. 1065 începe o nouă poezie. Dacă însemn pe cele cinci poezii din nr. 266 prin cifre latine și cele 40 din nr. 267 prin cifre arabesci, vom căpăta următorul conspect; mai adăug că numerii dela dreapta reprezintă partea a doua a colecțiunii noastre, adică „Strigăturile”, pe când partea cea dintâi este însemnată prin adăugarea unui „D”.

Eată conspectul: I—325, II—321, III—316, IV—311, V—309, 1—303, 2—304, 3—305, 4—307, 5—308, 6—298, 7—281, 8—284, 9—286, 10—293, 11—282, 12—276, 13—275, 14—263, 15—264, 16—255, 17—250, 18—247, 19—231, 20—217, 21—213, 22—206, 23—199, 24—192, 25—190, 26—173, 27—171, 28—170, 29—176, 30—135, (jumătatea a doua), 31—279, 32—55, 33—pag. 357 (pusă ca deviază înaintea Strigăturilor), 34—280, 35—248; 36 și 37 nu corespund cu nici un număr al nostru și nici nu pot corespunde din cauza nifericitului Amor și Amoresat despre care s'a amintit mai sus; 38—D 62, 39 se poate compara cu D 48, pe când 40=140. (Va urma.)

daectarea „Replicei”; ea este, prin urmare, și opera noastră; o susținem în întreg cuprinsul ei și pururea ne mândrim cu dânsa.

Voué însă, colegi maghiari, un stat ne luăm voe să vă dăm: Nu umblați cu mofturi! Nu vă sbuciumați înzadar! Nu umblați a intimidă pe cei-ce și așa nu-i puteți! Puneți-vă mai bine și ceteți cu atențiune lucrurile și expunerile atât de basate ale „Replicei” noastre; judecați-le imparțial și desbrăcați de orice patimi, și, sântem siguri, împreună cu noi veți aproba și veți subscrie și voi înșivă marile și neresturnabile adevăruri ce „Replica” noastră vi-le arată cu atâtă sinceritate și le înfățișează cu atâtă durere înaintea ori-cărei minți treze și înaintea tuturor inimilor curate.

Universitarii români din Cluj.

Correspondența din Viena.

Viena, 20 Decembrie.

(Situatia politică. Raporturile din Ungaria și poziția „liberalilor” și „democraților” austriaci.) Casa deputaților a fost prorogată săptămâna trecută pe timp nehotărît, probabil până la 10 și 17 Ianuarie anul viitor. Situația creată prin cunoscutul discurs al prințului Schwarzenberg și prin răspunsul ce l'a dat contele Taaffe, până astăzi nu s'a schimbat încă. Nesiguranța și nehotărîrea sânt notele caracteristice ale situației. Guvernul nu dispune de majoritate stabilă, ba nu poate afirma că are măcar din cas în cas o așa numită majoritate de afaceri, căci interesele reprezentate în casa deputaților din Austria sânt de natură atât de variată, cluburile și clichele s'au desvoltat în grad stăt de mare, încât chiar și în cestiuni, când în adevăr e vorba numai de binele și durerile populației, todeauna este pus înaintea punctul de vedere al partidului, ba de multe-ori numai punctul de vedere egoist al conducătorilor partidelor. Sub asemenea împrejurări este de înțeles, că de o activitate parlamentară rodnică și în adevăr cu durere pentru popor nici vorbă nu poate fi, dar' numai sub asemenea împrejurări se și poate imagina, că parlamentarismul austriac nu numai este tractat de guvern en bagatelle, dar' că acesta pe și ce merge tot mai mult se discreditează înaintea masselor populului.

Fiecare din partidele cele mari ale casei deputaților voese să fie plătită cât se poate de bine pentru serviciile ce face guvernului, fiecare aderent al acestor partide mari voese să scoată pentru persoana, familia sau cunoscuții sei capital din sprigul ce-l ofere guvernului la ocazii, câte odată în mod foarte nemodest. Numai greutatea ce rezultă pentru guvern, ca să mulțumească multele dorințe ale partidelor și persoanelor „representanților populului”, imposibilitatea de a satisface toate aceste pretențiuni, în cele mai multe cazuri foarte largi, au provocat ultima criză de partide, care se continuă și acum și aceleași motive sânt, care fac atât de dificilă formarea unei majorități. Dacă contele Taaffe ar avé destoinicia și voința de a implini ca dar de Crăciun dorințele cele mai ardețoare ale partidelor celor mari, care trebuie în prima linie considerate la formarea unei majorități guvernamentale, atunci în adevăr criza ar fi la moment rezolvată. Adevărat că numai pentru atâtă vreme până când se vor ridica noue dorințe și pretențiuni. Acest joc cu desevirire nevrednic de reprezentanța populului, se va repeta și va păgubi parlamentarismul nostru până atunci, până când poporul în totalitatea sa va înțelege, că nu interesele sale sânt acelea care sânt reprezentate de deputați, că nu considerațiune economică sau națională le îndeamnă pe partidele cele mari, când se spriginesc guvernul, când se-l combată. O asemenea schimbare generală a cugetării populului trebuie însă pregătită pe înțeles și nici când nu se va întâmpla deodată. De aceea ar fi din punctul de vedere practic lucru fără scop, dacă contele Taaffe s'ar folosi de mijlocul de a disolva casa deputaților și a scrie alegeri noue. Casa deputaților care s'ar alege, ar avé în liniamente generale aceeași compoziție ca și cea de acum și rezultatul disolvării ar fi deci foarte dubios. De aceea contele Taaffe vrând-nevrând va trebui să se mulțumească a face proba de a forma o majoritate din partidele reprezentate acuma în cameră. Care partide se vor oferî să scoată pe ministrul-president din situația lui fatală, adevărat că nici presupune nu se poate încă, și tot ce s'a scris până acum în direcția aceasta, sânt combinații arbitrare, lipsite de ori-ce basă reală. Numai o singură versiune pare mai probabilă ca celelalte, anume că Cehii-tineri pe lângă anumite cautele și pe lângă un șir de concesiuni naționale ar fi eventual gata să colaboreze la formarea majorității. Dar' că silințele de a forma o majoritate din clubul Hohenwart, din clubul polon și din Cehii-tineri avé-vor vre-un rezultat pozitiv până la întrunirea casei deputaților, este astăzi încă lucru îndoielnic. Un lucru se pare însă sigur, anume că contele Taaffe

a renunțat definitiv a mai reclama serviciile partidului liberal.

Faptul că între partidul liberal din Austria și Maghiarii înrudți în principiu cu acesta s'au legat relații, pentru a urmări cu ajutor reciproc scopurile liberalismului în amândouă jumătățile monarchiei, se confirmă tot mai mult. Cunoscutul discurs al faimosului Dr. Kronawetter în casa deputaților, în care a glorificat „libertatea” ungurească, au urmat de atunci numeroase discursuri de același fel, care au fost rostite de același „democrat” Kronawetter sau de deputați aparținători partidului liberal prin adunări. Prin toate aceste discursuri trece ca un fir roșu provocarea la raporturile liberale de dincolo de Leitha, și deși marea opresiune ce nemaghiarii din Ungaria sufer din partea Maghiarilor a ajuns și în Cisleithania la publicitate destul de mare, acesti oratori tot nu hesită a-și minți ascultătorii și a le povesti de o „libertate”, care în realitate este terorismul cel mai neauzit. Democratul Dr. Kronawetter a vorbit zilele trecute despre ceterle naționale din Austria, apoi a exprimat părerea, că „ceterle naționale s'ar puté curma numai printr'o lege de naționalități făcută după mustră celei unguresci. Noi putem presupune numai două lucruri. Sau Kronawetter este un minciinos cu premeditare, care merită tot disprețul nostru, sau este un flecăitor naiv, a cărui naivitate politică trebuie să o compătîmim. Serviciile făcute Maghiarilor de asemenea oameni, Maghiarii nu ar trebui să le prețuească în prea mult, căci nice Kronawetter, nice presa liberală nu mai pot ascunde adevărul despre Ungaria.

Ediția de seara a lui „Deutsches Volksblatt” dela 20 l. c. a fost confiscată de procuratura de stat, pentru-că a conținut reproducerea verbală a unui articol al lui „Frankfurter Zeitung”, venit din isvor maghiar (ovrees), în care vorbesce despre Curtea noastră împărătească în modul cel mai revoltător. „Deutsches Volksblatt” a reproduș, se înțelege, această corespondență numai pentru a arăta ce față are în realitate patriotismul Maghiarilor.

Alegerile municipale suplimentare.

Din Făgăraș ni-se scriu cu data 21 Decembrie n. următoarele:

În 19 l. c. s'a ținut în comitatul Făgărașului alegerea pentru vre o 45 de membri în comisiunea municipală. În genere alegerea a eșit așa după-cum aduce cu sine firea lucrului, ca adevăc Românii să-și aleagă Români. Peste tot s'au ales Români afară de un membru în cercul Recei.

S'a observat un ce îmbucurător, că adevăc funcționarii români și notarii comunali, care mai todeauna nu-și pot da votul în adunări după convingerea lor, cu această ocaziune nu s'au mai îmbuldit a fi aleși, ci au lăsat să se aleagă alți bărbați independenți, care le servesc numai spre mare onoare. Cu toții sântem Români și apoi toți ca unul trebuie să ne apărăm și să lucrăm ca atari.

Aceasta însă nu s'a făcut-o acia care se vede că nu mai țin nimica la demnitatea convingerii lor și la sfințenia causei noastre, nu au făcut-o oameni însemnați ca vestitul stegar al fostului deputat Ullmann, notarul Borza din Viștea și nesocotitul vicenotar dela comitat Aron Poparadu, care ca o slugarnică unealtă oarbă a contrariilor nostri atât mai nainte, cât și în ziua de alegere cu ajutorul fisogăbirului Herszenyi și a necredinciosului popă gr.-or. Chiujea Mátyás și al celui gr.-cat. Socol Sămu din Berivoiu au făcut în raptul capului presiune și au sedus pe alegătorii mai nepriecpuți și aduși beuți din cărcăma popii Chiujea la alegere, l'au sedus de a ales de membru în cercul Recei pe vicecomitele Kaposvány, pe acel urgisit Kaposvány, pe care fișpanul Bauszern cu volnicia de pașă ni-l'a pus contra voinței noastre și fără încrederea marelui majorități a comisiunii municipale în locul de unde apoi mai târziu în decursul desbatărilor oficioase publice în marea ședință a municipiului, ca la noi nicăiri, fără rușine și fără temere amenință, că pe viitor va veni la ședință cu gârbaicul de căni (kuty korbacs) și că va regularisi acolo îndată pe acia, care vor îndrăzni să-l atace.

Aron Poparadu este bine cunoscut încă de când era în binemeritata funcțiune de flagrtretter prin Sibiu, după ce o gătasce cu alte servicii, ear' popa Mátyás și popa Sămu, care nu merită prescra românească ce o mânăncă înzadar, încă sânt bine însemnați și stampilați. Românul dice: Lupul își lapedă numai pèrul...
Aquila.

Germanii austriaci despre procesul politic contra Slovacilor.

„Deutsches Volksblatt” din Viena introduce raportul seu despre condamnarea acestui patriot slovac cu urmă-

toarele reflexiuni, care nu vor lipsi a face impresiune asupra popoarelor nemaghiare din patria noastră:

Înaintea curții cu jurați din Pressburg s'a pertractat procesul colaboratorului foii „Narodnie Noviny” ce apare în T.-Szt.-Márton, dl Svetozar Hurban Vajanski, care într'un articol intitulat „Hyenismul în Ungaria” a combătut foarte aspru, însă cu perfectă îndreptățire pofta de asuprire a Maghiarilor. Precum era de prevăcut, procesul s'a terminat cu condamnarea acusatului. Procesul, un proces tendențios, cum sânt la modă în timpul mai nou, se ocupă, adevărat, numai cu gravaminele ridicate contra asupririi enorme a poporului slovac, care a început să fie nesuferită și nu mai poate dăinui lungă vreme. Ceea-ce șovinismul maghiar a comis în anii din urmă contra acestui popor activ și onest ca acte de violență, întrece ori-ce închipuire. Cine cunoaște cât de puțin stările de lucruri, va înțelege, că acest popor în urma multelor lovituri de picior a trebuit să fie trezit din letargie.

Și ca celui slovac, așa îi merge și poporului român și celui german, și acestea sciu să povestească de ne mai auzita asuprire la care sânt părtașe în Ungaria. În acest proces s'au ventilat numai rapoartele ce există în partea slovacă a Ungariei-de-Nord, mulțumită hyenismului maghiar, dar' sub aceleși rapoarturi apăsătoare sufer și Germanii din Ungaria. Svetozar Hurban Vajanski a fost condamnat — pentru o cauză dreaptă, în al cărei serviciu se găsește. Dacă Maghiarii cred, că prin acest nou act de eroism vor suprima mișcarea națională a popoarelor nemaghiare din Ungaria, atunci amar se înșeală. Nimic nu este mai potrivit de a promova mai cu efect unitatea dintre națiunile asuprite ale Ungariei, ca to cmai actele de violență de felul acesta, cum a fost și condamnarea lui Hurban. Svetozar Hurban Vajanski prin condamnarea sa a devenit martirul unei cauze drepte, martirul tuturor popoarelor nemaghiare, condamnarea lui va fi simțită la toate națiunile nemaghiare din Ungaria, și va potența și mai mult sentimentul dureros al apăsării violente. Și nimic nu poate trezi mai mult sentimentul unirii celor apăsăți, ca asemenea acte de violență, și de aceea credem a puté presupune, că condamnarea lui Hurban va avé fructele sale bune, ea va forma cleiul, care va uni pe apăsăți contra apăsătorilor. Să dea Dumnezeu ca așa să fie!

Spicuri din foile maghiare.

Diarul „Budapesti Hirlap” în numărul seu dela 22 Dec. își exprimă năcazul că cu ocazia inaugurării casei maghiare din Sibiu, deși au fost invitați, totuși nu s'a dus să participe nici un Român.

Adevăc, ce era să caute Românii acolo unde se prăznuia „ajungerea la valoare a ideii de stat maghiar”? Un Român care s'ar amesteca la așa sărbări, ar jigni adânc sentimentul național al tuturor Românilor, care câtă vreme Ungarii merg pe calea apu-cată, ar se țină meru departe de tot ce este unguresc.

Cetim următoarea ticăloșie în „Magyar Hirlap”: „Aci „patrioți” valahi și slovaci, care vor să ajungă cu ori-ce chip, „martiri” agitâ într'una contra Maghiarilor. Ei se foloșesc de tot felul de mijloace permise și tainice pentru a „lămurî” pe „frații lor” asupra situației miserabile create de stăpânirea maghiară, situație ce nu se mai poate suporta, și așa mai departe împrașcind calumni printru poporul blând și mulțumit”.

Numita foie spune apoi că la Alsó-Kubin, în comitatul Árva, s'au găsit broșuri contra Maghiarilor „brutali”.

Organul șovinist are deci nerușinarea să spună, că poporul slovac și român este mulțumit și se lăe în glumă acuzarea ce noi facem asupra barbariei unguresci.

Tare-s nerușinați cei din presa șovivistă.

Rona calvină a pus doliu. Eată de ce: cismarii de acolo au înființat o cărcăma a lor particulară, unde nobilii făcători de cisme cu pînți pot să-și caute răpaus sub masă când au obosit de munca grea a ridicării păharelor. Ca noua lor instituție să aibă însă și un nume potrivit, s'au adresat marelui exilat dela Torino, rugându-l să le permită a boteza cărcăma cu numele „Kossuth”. „Sfântul bêtân” nu s'a învoit însă, ceea-ce a făcut acum pe cismarii să bee și mai mult, de năcaz și durere în cărcăma lor — nebotezată.

Réu a făcut Kossuth: dar' ce ar puté fi oare mai potrivit, decât ca toate cărcămele maghiare să mărească numele lui, mai ales cele unde beau cismarii din Dobrișin, care la 1849 l'au ajutat să ajungă cap al nației maghiare.

De astă-dată Kossuth n'a nimerit coarda politică maghiară; a face front puterii întâiu

în stat — politicilor cismari din Dobrișin, care dau tonul opiniei publice maghiare — nu este deloc înțelept!..

Ministrul de interne, scrie „Budapesti Hirlap”, a ordonat ca cu începerea anului viitor să se facă recensământul tuturor Țiganilor din Ungaria. Conșiererea are să o facă congregațiunile, respective comunele, și anume în toate părțile într'o singură și.

Va să dică încep să ajungă la preț și Țiganii.

Sântem numai curioși să scim, dacă — pentru a mări semniția lui Árpád — acesti Faraoni nu vor fi alăturați în urmă și ei celorlalți „patrioți”, care fac mărirea „patriei” și se prepară să sêrbeze milleniul.

Jidovii, Ungurii și Țiganii — eată un trio adorabil — în concertul milleniului.

CRONICĂ

Noue stațiuni telegrafice. Stațiunile de pe linia Avrig-Făgăraș și anume: Pombacul-inferior, Arpașul-inferior, Viștea-inf., Sămbăta-infer. și Făgăraș au fost autorizate a manipula telegrame publice și private.

Noul president al camerei deputaților din Viena. „Kurjer Lvovskii” anunță, că Dr. Smolska va fi numit în curând membru al casei seniorilor din Viena și președinte al camerei în locul lui va fi candidatul contele Wurmbbrand.

Cas de moarte. Ieri dimineață a răposat aici proprietarul de bererie Ioan Habermann în etate de 60 de ani. Înormențarea va avé loc mâne la 4 oare d. a. în cimitirul romano catolic.

Nenorocire. O îngrozitoare nenorocire s'a întâmplat la 24 c. în apropiere de Praga. Inginerul Iuliu Diess din Düsseldorf era ocupat cu așezarea unui zasc de fer destinat pentru înărcarea de probă a podului peste riul Moldau. Diess și un lucrător stăteau tocmai sub zasc, pe când mai mulți lucrători încercau zascul. Unul din lucrătorii de deasupra observă că zascul se clătina și strigă celor de jos să se ferească. Lucrătorii s'au refugiat care cum a putut; în acel moment cădă construcțiunea peste inginer și un lucrător ce stătea alătura de el. Ambii au rămas morți pe loc.

Dela Galați. Foia „Dacia” în numărul seu dela 10/21 Decembrie consacra un articol foarte călduros causei Românilor din Ardeal și Ungaria. În articolul seu de fond, confratele nostru gălățean insistă cu deosebire asupra ultimelor evenimente de aici.

Instalare. Instalarea noului episcop de Roman se va face, scriu foile din România, Duminea viitoare. În locul rămas vacant prin alegerea de episcop a părintelui Inocențiu Ploieșteanul va fi numit vicar al metropoliei arhierul Timus Piteștiianul, decan al facultății de teologie.

Diar român în New-York. Se scrie din New-York, că în curând va apăre acolo, sub direcțiunea unui Român, dl Ioan Manolescu, un diar în limba română sub titlul „Republica Română”.

Pasteur membru al societății medicilor din Berlin. Se depeșează din Berlin că societatea medicilor de acolo a ales pe profesorul Pasteur din Paris, din incidentul aniversării a 70-a a născerii sale, membru de onoare.

Pregătiri ruseci. Din Varșovia se anunță că o nouă mișcare de trupe ruseci se observă înspre granițele germane și austriace. Soldații fac mersuri nocturne, deși frigul e mare în acele ținuturi.

Incendiu. Un incendiu îngrozitor ce a izbucnit la 21 c. în fabricile chimice dela Leib și Philippi lângă Hamburg a distrus o parte din edificiu și fabrica de salitru cauzând o enormă pagubă materială.

Influenza în București. Foile din București sosit astăzi aici scriu: Seminarul central e bântuit de epidemia „influenței”. Din 250 de elevi 50 sânt atinși de această boală. Dl Dr. Felix a vizitat ieri institutul de mai sus. Directorul serviciului sanitar printr'o adresă către ministrul cultelor recomandă evacuarea seminarului și desființarea localului.

Falsificatori de bani arestați. Lângă Görz au fost arestați bogatul comerciant Raunic și agentul Taifer, ca falsificatori de bani. Ei falsificau bancnote de câte 50 fl. și se îmbogățiseră colosal din falsificările acestea.

Un prețios dar artistic. Diarele ruseci vestesc că Paul Tretiakoff a dăruit orașului Moscva celebra sa galerie de tablouri ruseci. „Novoie Vremia” fixează la două milioane de rubele valoarea acestei colecțiuni. Ceea-ce e mai curios în această donație, e că dl Tretiakoff își dăruiesce și casa, în care se găsește galeria și cere numai dreptul de a locui o până la moarte, cu titlu de conservator al museului.

Expoziție universală în Londra.
„Extrablatt“ anunță din Londra, că marii industriali de acolo au decis într-o conferință să aranjeze în 1895 o expoziție universală în Londra. S'a ales un comitet, care va avea să elaboreze proiectul detaliat al expoziției.

Oprirea imigrației în Statele Unite.
O depeșă din Washington anunță că comitetul congresului a ales un subcomitet constituit din membri de ai senatului și camerei reprezentanților pentru desbaterea prealabilă a proiectului despre oprirea imigrației. Acest comitet va avea să se ocupe și cu luarea de măsuri pentru împiedicarea importațiilor holerei.

Crimă îngrozitoare. În birourile prefecturii din Oran s'a întâmplat într-una din zilele trecute o dramă sângeroasă. Șef-contabilul a tras două gloanțe de revolver asupra șefului de birou al prefecturii, răbindu-l de moarte. Criminalul și-a sburat apoi creierii.

Doi băieți strangulați de mama lor. Din Montpellier se anunță următorul fapt tragic, care a emoționat adânc orașul: Femeia Duverrier, în vîrstă de 30 de ani, trăia de o vreme încoace foarte rău de bărbatul său. Causa neînțelegerilor și a certorlor continue era, că femeia se îmbăta aproape în fiecare zi, apoi își maltrata urit cei doi băieți mici ai ei, cărora nu le da zile întregi să mănânce, căci voia să-i omoare cu foamea. Bărbatul ei, care era împărțitor de scrisori nu scia nimic de aceasta, că toată ziua era dus de acasă. Băieții înfricoșați de mama lor nu cutezau să-i spună nimic, dar vedeau cum ei slăbesc pe zi ce merge. Într-o dimineață fiind supărat grozav, și-a bătut nevasta, apoi s'a dus la slujbă. Femeia de năcaz s'a dus la o cărcimă unde s'a îmbătat bine apoi s'a întors acasă. Ajungînd acolo a luat pe băiatul cel mai mic, în vîrstă de cinci ani, l'a legat de mâni și de picioare. Asemenea a făcut și cu al doilea băiat, în vîrstă de 7 ani. După aceea a făcut dintr-o frînghie un laț, l'a pus în gîtul celui mai mic, pe care l'a sugrumat într-o clipă. În timpul acesta băiatul al doilea a început să strige teribil. Păna să vină vecinii, criminala mamă l'a sugrumat și pe el. Apoi a ascuns amândouă cadavrele sub un pat. Vecinii, alergînd în lăuntru au găsit cada vrede încă calde ale nevinovatei victime, ear' pe femeie stînd în mijlocul odăii. Ea a fost arestată și poliția numai cu mare greutate a putut-o scăpa din ghiarele mulțimei întăritate, care voia să o sfășie în bucăți. Sărmanul bărbat abia peste 3 ciasuri a fost înscințat despre crima aceasta groznică.

Holera. Din Hamburg se anunță că acolo s'a constatat două cazuri noi de holera.

Un medicament de casă prețios. De un atare e a se scoti „Moll's Franzbranntwein u. Salz“, care se folosește pentru frecare la reumatism, durere de șolduri, dureri reumatice și tot felul de morburii din răceală totdeauna cu succes sigur. Prețul unei sticle 90 cr. v. a. Se expediază zilnic pe lângă ramburs postal prin farmacistul A. Moll, furnizor de Curte c. și r., Viena, Tuchlauben 9. În farmaciile din provincie se se ceară expres preparate ale lui I. Moll cu marca de scutire și subscrierea lui.

VARIETAȚI.

(O poezie scumpă) Câți poeți talentați nu mor de foame în vremea noastră! Cu toate acestea sînt și de aceia, în America bine înțeleși, care fac câte odată isprăvi bune. Astfel Miss Clover, tinăra femeie a unui comerciant din Chicago, primia în fiecare zi câte o poezie de amor dela un adorator al ei. Femeia era foarte sentimentală și într-o bună dimineață fără să anunțe pe bărbatul său a fugit cu poetul. Credeți d-voastră că bietul negustor s'a dat cu capul de pîreți și s'a tînguit? Deloc. Din contră a scoțorit liniștit printre scrisorile nevastei și a aflat între ele-ultima poezie de amor a poetului, poezie care întrecea pe toate celelalte și care făcuse pe femeie să fugă cu el. Negustorul luă poezia și o ceti de 2 de 3 ori. Peste vre-o câteva săptămîni auzînd că poetul moare de foame cu nevastă cu tot în New-York, i'a trimis 1000 franci cu următoarele cuvinte:

— Dragă, uite îți trimit acestia pentru poezia din urmă, care m'a făcut atât de fericit, lăsându-mă veduv. Te sfătuesc însă să nu-ți fugă nevasta și să vină ear' pe capul meu.

Acum să-mi spuneți cine a plătit mai scump poezia: negustorul sau poetul?

(Căsătoria duor pitici). Un haz nepus de mare a făcut la Viena căsătoria unor doi pitici din grădina plantelor a orașului. Mireasa a fost o tinăra „princesă“ mică cît un ghem, abia de vre-o 70 centimetri înălțime, dar foarte deșteaptă și mai cu seamă fudulă. Mirele — prințul — persoana favorită a trupei, era abia cu 1 centimetru doi mai mare decît princesa. Nașii n'au fost dintre oamenii înalți. Cu toate astea prințșorii au mers fericiti înaintea altarului și s'au cununat. Mirele mai cu seamă a fost nostim de tot. Era

îmbrăcat în frac și avea un buchetel de flori la butonieră.

Tot așa de minunată a fost și grațioasa mireasă.

Ea avea rochie lungă și un buchet enorm de flori de mână. Piticii au tras un chef strajnic și au cinsit și pe altă lume. Acum prințul și princessa, care laolaltă abia fac 142 de centimetri, sînt foarte fericiti. Ei sînt favoriti trupei și ai publicului vienez.

(Regele biliardului) Înte multe minuni, care se află în America, se găsece și un băiat de șese ani cu numele Eric Zilling. El e fiul unui comerciant din Chicago și e vestit deja în întreg orașul. Eată de ce: Eric, deși e numai de șese ani, dar scie să joace perfect biliard. El e în stare să facă 50 puncte unul după altul la carambola, ear' în jocul cu bețe nu-l întrece nimeni, căci aproape totdeauna face cele 72 de puncte, fără să mai dea loc și adversarului. El are vre-o 10 frați și tatăl lui, om sărac mai nainte, acum începe să se îmbogățească pe zi ce merge și o să ajungă și milionar. Averea i-o aduce băiatul, care face rămășaguri (asistat de tatăl seu) prin cafelele mari ale orașului. Un diar spune că micul Eric a cîștigat într-o singură săptămînă 5000 de franci în biliard. La expoziție, tatăl lui nădăduesece să facă un milion întreg. Băiatul de pe acum deja e numit regele biliardului.

(În căutarea unei frumoase Andalusiene). Se scrie din Madrid că actualmente se găsece în Spania un original englez care a cutierat toate țările spre a căuta o frumoasă Andalusiă. El acum se află în Granada.

În 1889 făcî cunoscință la Paris, în timpul expoziției universale, cu o tinăra veduvă foarte frumoasă și se înamoră la nebunie de dînsa. Într-o frumoasă zi, frumoasa veduvă dispără.

Englezul avu răbdarea să viziteze toate hotelurile și apartamentele mobilate din marele oraș. Dar' negăsind pe adorata lui, începî să percurgă Franța, Italia și Anglia, căci misterioasa lui amică îi dîsece că trebuia să facă o călătorie în străinătate.

Obosit de a călători fără de nici un folos și crezînd că frumoasa veduvă s'a întors în țeara ei natală, Englezul începî să caute prin Spania.

El nu scie nici numele adoratei sale; dar' abia ajuns într'un oraș, dă semnalmente tuturor factorilor, interpreților și birjarilor spre a-l ajuta, astfel că cheltuesce o mulțime de parale.

A percurș deja înzadar provinciile Seviglia, Malaga și Cordova, oraș cu oraș, sat cu sat. Acum se află la Granada și a oferit un premiu de 10.000 de fr. aceuia care îi va indica unde se află frumoasa Andalusiă.

Și se mai dîce că nu mai sînt oameni care să iubească serios.

Posta redacțiunii.

P. C. Ne rugăm pentru pacienți.

SERVICIUL TELEGRAFIC
al „TRIBUNEI“.

Crisa în Franția.

Paris, 23 Decembrie n. Scirile despre demonstrațiuni în contra guvernului sînt false; atît aici cît și în provincie domnesce cea mai completă liniște. Comisiunea de anchetă a ascultat pe Floquet, care a repetat că inviniurile ridicate în contra sa sînt false. După declarațiunea lui Lguerre în mod brusc, s'a produs o mare agitațiune în comisiune. Mai multe foi declară că Floquet trebuie să-și dea demisiunea după ce Rouvier a făcut aceasta din o cauză mai neînsemnată. Comisiunea de anchetă a ascultat și pe Andrieux, care a declarat că el a vedut la Herz documentul ce conține numele alor 104 de deputați între care Arton a împărțit 1 milion și jumătate. Unele foi pretind ca Carnot să fie citat înaintea comisiunii de anchetă.

„Figaro“ amintesce deja numele prințului Victor Napoleon, observînd că nu e exclusă posibilitatea ca acela să devină împărat al Franciei.

Paris, 23 Decembrie n. Duelul între Déroutède și Clémenceau a avut loc; nu s'a întemplat nici o rănire.

Bibliografie.

A eșit de sub tipar și se află de vîndere la Institutul Tipografic:

ROMÂNII LA DOBRIȚIN
sau

CONDAMNAREA dlui Dr. V. LUCACIU,
amînușită dare de seamă a procesului intentat dlui Dr. Lucaciu.

După raportul „Tribunei“.

Amplificat și îndreptat.

Prețul 40 cr.

A apărut:
„Un păcat strămoșesc“. Discurs ținut în 12 Octombrie 1892 n., de Dr. I. G. Sbiera. Cernăuți, 1892. Tipografia conces. arch. Silvestru Morariu-Andrievič.

În editura „librăriei școalelor“ C. Steta din Bucuresci a apărut:

„Sfaturi cum să se conducă o școală din punctul de vedere al educațiunii“, de I. I. Gabrielescu. Se află de vîndere la „Institutul Tipografic“ în Sibiu.

Se află de vîndere la „Institutul tipografic“:

„Brași și putregai“, roman de dl N. Xenopol. Prețul pentru Ardeal și Ungaria 55 cr. (socotind și expedarea) în loc de 1 fl. Aceasta pentru a înlesni cît se poate de mult cetitorilor din Ardeal și Ungaria cumpărarea operelor literare din Bucuresci.

A apărut:
Raportul anual al societății academice social-literare „România Jună“ din Viena pe anul 1891/2.

A apărut:
Raportul comitetului societății pentru cultura și literatura română în Bucovina, despre trebile și lucrările sale pe timpul dela 1 Decembrie 1891 pînă la finea lunii lui Noembrie 1892. Editura proprie. Cernăuți 1892.

A apărut:
Intîmpinare la acușările ce face dl I. Nădejde Dicționarului latin-român de Popilian. Craiova, 1892. Tip-litografia națională Ralian și Ignat Samitca.

A apărut:
Cuvinte de aur sau Inveșturi înțelepte date de un părinte fiului seu din operele lui I. H. Campe. Tradus în limba română de Ioan Sonea, preot gr-cat. în Seplac. Cu permisiunea prea ven. ordinariat. Gherla, 1892 tipografia diecesană.

A apărut:
Doina „Primăvara“ pentru o voce cu acompaniare de pian. Cuvinte și muzică de Sofia Vlad născ. Rădulescu.

A apărut:
„Luptele pentru naționalitate“ ale Românilor de peste munți, De George Adamescu. Bucuresci 1892.

A apărut:
Luptele Italianilor pentru libertate și unitate. De G. Secășanu. Alexandria. Editura librăriei C. Georgescu și A. N. Vasilescu.

Căldarul zilei.

12/24 Decembrie 1892.

Julian: (†) Păr. Spiridon.
Gregorian: Adam și Eva.
Soarele: răsare 8,07, apune 3 56

Buletin meteorologic.

Sibiu, 21 Decembrie n. 8 oare dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 756.1)	Temperatura aerului	Maximul și minimul temperaturii	Direcțiunea vîntului
Observată	Diferența din preajmă		
754.9	+0.3	-4.2	+5.1+4.2

Din țeară 18 Dec. n. 8 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosfer. în mm.	Temperatura aerului în mm.	Vîntul direcți și tăria
București	779	+12.2	—
Sătmar	780	+12.0	—
Cluj	782	+19.6	—
Orșova	780	+12.4	—
Arad	779	+9.4	SO 1
Panciova	778	+11.4	S 3

Economic.

Raportul comercial între Franția și România. Se depeșează din Paris cu data de 7 Decembrie: Ați s'a distribuit la camera de cătră dl Boucher, în numele comisiunii vămurilor, un raport care conține la adoptarea proiectului, prin care se determină raporturile comerciale între Franția și România.

Raportul constată că România e chemată la un mare viitor comercial și va reprezenta pentru industria franceză un de-buseu prețios.

Franția a încercat înzadar ca să obțină dela România oare-care concesiuni asupra tarifului seu. Raportul este cu toate acestea încredințat, că atunci când împregiurările, desvoltarea raporturilor internaționale, atunoi chiar interesul comercial și al comisiunilor sale vor face pe România să și modifice tariful seu vamal. Eu va recunoașce procedeele de care s'a servit ați Franția în privința ei și va acorda comercialului nostru de exportatiune, la punctele semnalate de guvernul francez, satisfacțiunile legitime, care vor ajuta desvoltarea ei.

Sămănăturile în Rusia. Foile rusesce scriu că la Meașă-și starea cîmpurilor s'a îmbunătățit. Viitoarea recoltă nu va fi proastă decît în districtul Melitopol (Caucasia) și în o parte din Donet, ear' în Brimea și în guvernamele Ekaterinoslaw, Karkov, Kolya și Razan, ea va fi mediocră.

Exportul de vin în Italia. Privitor la exportul de vin în Italia extragem dintr'o ordonanță a ministrului de comerț ungar, adresată camerelor comerciale din țeară, următoarele:

Din cercurile celor interesați s'au ivit de multe-ori plîngeri că manipulațiunea vamală a transporturilor de vin și de bere importate în Italia și care beneficiază de favorurile vamale garantate prin convenție e foarte anevoioasă, deoarece-o oficiile vamale italiene dela frontieră trimit de regulă mustrele ce se iau din acelea pentru analizare la Roma, și astfel exportatorii nostri, din cauza întârșierii și luării de mostre trebuie să suferă de multe-ori pagube însemnate. Pentru împiedicarea astorfel de neajunsuri s'a dispus că expedițiunile pot fi provăduțe cu certificate de analiză din partea institutelor chemice ungare autorizate a libera astfel de certificate, și aceste transporturi nu mai sînt apoi supuse altei analize. Autorizațiunea de a libera astfel de certificate s'a acordat în Ungaria în privința vinului: Institutului chimic și stațiunii centrale de analiză în Budapesta, mai departe institutelor de analiză în Ung. Altenburg, Keszthely și Cluj; în privința berii: Institutelor mai sus numite din Budapesta și celui din Ung. Altenburg.

Certificatele liberale în limba maghiară au să fie însoțite de traducerea germană sau franceză. Ordonanța în original, formularele de certificate și instrucțiunile despre procederea cu trimiterea de mostre la institutele însărcinate cu analiza se pot vedea în birourile camerelor de comerț competente.

Prețul mărfurilor.

Plăța din Sibiu. Dela 23 Decembrie Grâu frumos 74 pînă 80 chilo d. 5.— pînă 5.60, grâu mestecat 7) pînă 74 chilo d. 4.10 pînă 4.70, secară 70 pînă 74 chilo d. 3.10 pînă 3.50, orz 62 pînă 66 chilo d. 3.10 pînă 3.50, ovăș 42 pînă 48 chilo d. 1.90 pînă .80 cucuruz 70 pînă 74 chilo d. 3.— pînă 3.30, mlăia 78 pînă 82 chilo d. 4.— pînă 4.50, cartofi 68 pînă 70 chilo d. 1.30 pînă 1.50, sîmînță de căneșă 49 pînă 50 chilo d. 3.50 pînă 4.50, mazăre 76 pînă 80 chilo d. 4.50 pînă 5.—, linte 78 pînă 82 chilo d. 6.50 pînă 7.50, fasole 75 pînă 80 chilo d. 3.50 pînă 4.—, păsat de grâu 100 chilo d. 15.— pînă 15.60, făină nr. 1 d. 14.80, făină nr. 3 d. 13.40, făină nr. 5 d. 10.10 slănină 100 chilo d. 50.— pînă 52.—, unsore de porc d. 54.— pînă 56, sîu brut 100 chilo d. 20.— pînă 22.—, sîu de lumini d. 33.— pînă d. 34.—, lumini turnate de sîu d. 33.— pînă d. 40.—, sîpun d. 20 pînă 30.—, fîn 100 chilo d. 1.39 pînă 1.60, căneșă d. 32.— pînă 35.—, lemne de foc uscate m. cub. d. 3.25 pînă 3.50, spirit p. 100 L. % 55 pînă 57 cr., carnea de vită chilo 48 cr. pînă 52, carnea de vitel 45 pînă 60 cr., carnea de porc 42 pînă 41 cr., carnea de berbec — pînă — cr., ouă 10 cu 32 pînă 35 cr.

Tirgi de rîmăre în Steinhilbrunn. În 27 Octombrie n. s'au notat: unguresci bîtrîni grei — cr. pînă — cr., unguresci grei tineri 45.— cr. pînă 45.1/2 cr. de mijloc — cr. pînă — cr., ușori 47.— cr. pînă 48.— cr., marfă țerănească grea — cr. pînă — cr., de mijloc 44.1/2 cr. pînă 45.1/2 cr. ușori 46.— cr. pînă 47.— cr., romănesce, de Bakony, grei — cr. pînă — cr., transito grei — cr. pînă — cr., transito de mijloc — cr., pînă — cr., transito ușori — cr. pînă — cr., transito sîrbesci grei 44 cr. pînă 44.1/2 cr. transito de mijloc 45.1/2 cr. pînă 45 cr., transito ușori 45.— cr. pînă 46.— cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 21 Dec. n. 1892.

Sămînțe	Conținutul per sac	Prețul per 100 chilogr.	Conținutul per sac	Prețul per 100 chilogr.
Grâu				
Bună (anec vechiu)	74	75	7.15	7.25
Grâu dela Tisa	74	75	7.25	7.35
Grâu „Pesta“	74	75	7.20	7.30
Grâu de Alba-Ileg.	74	75	7.20	7.30
„Baieca“	74	75	7.25	7.35
Grâu ung. de Nord	74	75	—	—

Sămînțe	Conținutul per sac	Prețul per 100 chilogr.	Conținutul per sac	Prețul per 100 chilogr.
Sămînțe				
Orz	60-62	5.10	5.35	
de vîna	62-64	5.55	6.10	
de bere	64-66	6.30	7.0	
Ovăș	89-91	5.60	5.90	
Unuroz (purant)	bună	75	4.70	4.75
de slăcină	78	4.65	4.70	

Grâu	de toam.	7.50	7.52
de primă. <td></td> <td>7.37</td> <td>7.39</td>		7.37	7.39
Sept.-Oct. <td></td> <td>4.76</td> <td>4.77</td>		4.76	4.77
Maui.-Iun. <td></td> <td>4.45</td> <td>4.47</td>		4.45	4.47
de primă. <td></td> <td>11.45</td> <td>11.55</td>		11.45	11.55

Procesura	Prețul	Conținutul
Sem. de brî.	Lucernă ungurescă	46 — 52.—
	roșie	70 — 76.—
Orz de rap.	rafinat	92 — 93.—
Un. de porc	dela Pesta	53.50 54.—
	dela țeară	— —
Slănină	avîntată	44 — 44.50
	afumată	49 — 50.—
Sîu		36 — 36.—
Frano		— —
Lietar	slavon, non	21 — 22.—
	bună (tucos)	21 — 21.50
Miere	brută	— —
	galbină st. curată	— —
Ceară	de Rosenb.	140. 141
Spirit	brut	14.— 14.25
	Drejiuțe de spi t	16.75 17.25

Gursul pieței din Sibiu.

Din 23 Decembrie n. 1892.

Hărțile-monestă română	Camp.	9.45	vînd. 9.52
Lire turcesce		10.65	10.70
Imperiali		9.65	9.70
Ruble rusesce		1.19	1.20

Bursa de Budapesta.

Din 21 Decembrie n. 1892

Renta de aur ung. 6%	114.05
„ „ hărție 4%	100.55
Imprumutul căilor ferate ung.	121.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	119.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	100.90
Bonuri rurale ung.	94.75
„ croato-slavone	87.—
Obligațiunile desp. regalilor	100.55
Imprumut cu premiu ung.	143.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	139.—
Renta de hărție austriacă	97.75
„ de argint austriacă	97.25
„ de aur austriacă	116.—
Losurile austriace din 1860	155.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1045.—
„ de credit ung.	363.25
„ „ austr.	315.50
Serisuri fondare ale institut. de cred și economii	101.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.72
Napoleon-d'ori	9.55
Mărci 100 imp. germane	59.—
Londra 10 Livres sterlingi.	—

Bursa de Viena.

Din 21 Decembrie n. 1892.

Renta de aur ung. 6%	114.10
„ „ hărție 4%	100.45
Imprumutul căilor ferate ung.	121.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	119.10
(Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. 2-a emisiune)	101.—
Bonuri rurale ung.	94.45
„ croato-slavone	105.50
Imprumut cu premiu ung.	143.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	139.—
Renta de hărție austriacă	97.95
„ argint austriacă	97.45
„ aur austriacă	116.15
Losuri austr. din 1860	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1047.—
„ de credit ung.	362.25
„ „ austr.	315.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.67
Napoleon-d'ori	9.57
Mărci 100 imp. germane	59.05
Londra 10 Livres sterlingi	119.75

Bursa de Bucuresci.

Din 16 Noemv. st. v. — 4 oare p.m.

Renta rom. per 1875 5%	99.—
Renta română amort. 5%	26 1/2
(Schuldverschreib.)	—

Moll's Seidlitz Pulver

(Pravuri-Seidlitz ale lui Moll).

Veritabil numai atunci, când fiecare șatulă este provădută cu marca de scutire și cu iscălitura lui A. Moll.

Efectul vindecător durabil al pravurilor-Seidlitz ale lui A. Moll contra celor mai cerbicoase boale de stomach și de pânțec, sgarciuri și arsură de stomach, obstipație habituală, boale de ficat, congestiuni de sânge, hemoroidi și cele mai diferite boale femeiesci, au procurat acestui excelent mijloc de casă de mai multe decenii o răspândire ce mereu crește.

Prețul unei șatule originale sigilate 1 fl. v. a.

Falsificate se urmăresc judecătorește.

Moll's Franzbrantwein u Salz

(Vinars sărat și sare al lui Moll).

Veritabil numai atunci, când fiecare flacon poartă marca de scutire alui A. Moll și este închisă cu plomba „A. Moll“.

Vinarsul sărat al lui Moll este un mijloc popular bine cunoscut cu deosebire ca mijloc alinător de durere pentru frotare la podagră și reumatism și la alte urmări ale răcelii.

Prețul unui flacon original plombat 90 cr.

Moll's Salicyl-Mundwasser.

(Apă de gură de salicil alui Moll).

(Basată pe natron cu acid de salicil).

Curățind zilnic gura este cu deosebire importantă pentru copii de orice etate și pentru oameni mari, căci asigură conservarea dinților sănătoși și scutesce de durere de dinți.

Prețul unui flacon provădut cu marca de scutire alui A. Moll 60 cr.

Expediția principală prin

Farmacistul A. MOLL, furnisor de curte imp. și regesc, Viena, Tuchlauben 9.

Comande din provincie se efectuează zilnic prin rambursă postală.

În depozite se se ceară expres preparatele provădute cu iscălitura și maroa de scutire alui A. Moll.

Depozite în Sibiu:

[1615] 41—52

La farmacistii Carol Herzberg și C. Müller.

FOAIA POPORULUI Prețul Abonamentului:
Pe un an . . . . . 2 fl.
Pe o jumătate de an . . . . . 1 „
Abonamentele se fac la Institutul Tipografic în Sibiu și la toate birourile filiale de abonament.

Apare în fiecare Duminică.

INSERATE
se primesc în biroul administrației (strada Măcelarilor nr. 21).
Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Trebunța unei foi, menită a fi cetită de însuși poporul dela sate, e adunc simțită. La inițiativa comitetului central al partidului național român subsemnatul „Institut Tipografic“ va satisface acestei lipse prin edarea dela 1 Ianuarie 1893 unei reviste săptămânale cu numirea

FOAIA POPORULUI.

Redacțiunea organului „Foaia Poporului“ e încredințată domnului Ioan Russu Șirianul, unui publicist, care prin scrierile sale nu numai și-a câștigat până aci iubirea publicului românesc, dar' prin cunoștințele și simțimentele sale da suficiente garanții pentru reușita acestei întreprinderi.

FOAIA POPORULUI

apare în fiecare Duminică în format cuart mare.

Pentru-ca fiecare scitor de carte se poată abona această foaie

FOAIA POPORULUI

va costa numai 2 fl. pe anul întreg sau 1 fl. pe o jumătate de an.

Abonamente pentru timp mai scurt decât o jumătate de an nu se primesc.

Abonamentele se fac de-adreptul prin mandate postale la Administrațiunea revistei

FOAIA POPORULUI

și la domni provăduți cu liste de abonament.

Primul număr va apăre Duminică în 3/15 Ianuarie 1893.

Sibiu, în Decembrie 1892.

Institut Tipografic.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipéruș Pétru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile tărănilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărăniul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușoaca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărănic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgarăitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proșilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusău-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romaneseu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Unicul atelier român în Transilvania și Ungaria.

Alexandru Roșu,atelier fotografic,
Bistrița, Piața-mare (Transilvania).

Executează tot felul de lucruri fotografice în fiecare format, tablouri până la mărime naturală (50—60 centimetri), susceperi originale, portrete de bust, precum și grupe asigurând asemănări naturale și efecturile cele mai moderne, pe lungă [6569] 2—

prețuri posibil moderate.

Ca specialitate produce înmăriri după ori-ce portrete mici până la mărime naturală. Călătorește ori-și-unde este pofit spre a face susceperi.

Unicul atelier român în Transilvania și Ungaria.

Legea veterinară.

Prin articolul de lege VII. din 1888 s'au regulat în patria noastră afacerile veterinare. Nu numai fiecare proprietar de vite are trebunța de cunoștința dispozițiilor acestei legi, dar' și toate primăriile comunale. Acți se regulează toate afacerile cu pasapoarte, cu tirgurile de vite, cu boalele contagioase etc. etc. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a publicat o explicațiune populară a acestei legi. Reuniunea agricolă română din Sibiu s'a îngrijit pentru traducerea acelei broșuri în limba română, care poartă titlul:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂși
BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. VIII.)

Broșura costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-păra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.